

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek poseben.

»Slovenski Narod« velja letno v Jugoslaviji Din 144.—, za inozemstvo Din 330.— Rokopisi se ne vračajo. — Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

BOJI Z VSTAŠI V TRIPOLISU

Krvavi boji Italijanov z upornimi domačini v Tripolisu se vrše že več tednov — Po italijanskih vesteh prodirajo italijanske čete proti jugozapadu Tripolisa

Rim, 21. januarja. AA. Tripolitske čete so ponovno stopile v akcijo. Gre za okupacijo ozemlja proti Fessanu. Dne 5. decembra lani je bil zavzet Brach. Odtod so okupacijske čete začele pohod dne 10. decembra ter prodrele do 300 km onstran 25. sporednika. Prodiranje je trajalo komaj 3 dni.

Okupacijske čete so obstojale iz stotnje mitice, 4 saharskih skupin, 1 bataljona črncev, 3 sekcij artiljerije, ki so jih podpirala 3 letala. Pri zavzemu Sebhe so se okupacijske čete polastile 130 pušk in 2 topov z obilno municijo.

Dne 9. januarja t. l. je okupacijska kolona prispela v Um Elaraneb, ki leži 300 km južno-vzhodno od Sebhe. Dne 13. januarja je stopila v živahne borbe s številnimi vstaškimi oddelki v bližini Ouau Elchebir. Vstaše sta vodila dva vplivna pravaka domačinov. Na bojišču je ostalo 45 mrtvih vstašev. Poraženi vstaši so pobegnili v notranjost Sahare. Pustili so na cedilu vse svoje, otroke, žene in starce. Okupacijske čete so zaplenile 200 velb lodov in ogromne količine municije. Na italijanski strani je bilo 18 ranjencev.

Dne 15. januarja je 100 meharistov uničilo dve taborišči vstašev. Medtem pa so okupacijske čete začele zavzemati najbolj važne postojanke v južno-zapadni smeri. Gre predvsem za zavzem naselbine Muruk Ouhari Ghat.

Novi univerzitetni zakon

Jutri bo vrhovni zakonodajni svet pričel razpravljati o novem univerzitetnem zakonu

Beograd, 21. januarja. Vrhovni zakonodajni svet je pričel danes razpravljati o zakonu za pobiranje nepoštene konkurenčnosti, ker e senco dovršil razpravo o zakonu o zdravstvenih občinah. Jutri bo prišel na vrsto univerzitetni zakon. Po novem univerzitetnem zakonu, ki bo v splošnem obsegajoče stanje, bodo tudi v božde obsegajoče tri univerze v Beogradu. Zagreb in v Ljubljani in sicer v Beogradu s šestimi, v Zagrebu s sedmimi, v Ljubljani s petimi fakultetami. Razen tega bosta

še nadalje obstajali pravna fakulteta v Subotici in filozofska fakulteta v Skoplju. Novi zakon bo uredil tudi gmočno vprašanje univerzitetnih profesorjev ter ostalega univerzitetnega posilstva v bodoče doseči 1. skupino I. kategorije. Za univerzitetno učeno in drugo posilstvo bodo določene tudi posebne doklade. Uvedena bo tudi ustavnova privavnih docentov. Povsem razumlivo je, da bodo univerze obdržale svojo popolno avtonomijo.

Odhod hrvatskih seljakov iz Beograda

Snoči so odpotovali hrvatski seljaki iz Beograda, odkoder so odnesli najlepše vtise — Radičevi sorodniki pri kralju

Stjepana Radića, Ivan Radić, nečak pok. St. Radića, ter bivši narodni poslanec Edo Marković. Ivan Radić je izjavil novinarjem, da so se kralju še posebej zahvalili na njegovem čin od 6. januarja ter mu ob tej prilici obrazložili resnično razpoloženje hrvatskega naroda glede na novo ureditev države. Vsi trije so izražali neobičajno zadovoljstvo nad prisrčnim sprejemom pri Nj. Vel. kralju.

Otvoritev razorožitvene konference

Lloyd George za solidarnost z delavsko vlado v razorožitvenem vprašanju — Po današnji slovenski otvoritvi bo konferenca odgodena do četrtega, da se delegati seznanijo s posameznimi naziranjami

London, 21. januarja. V liberalnem klubu je imel voditelj angleške liberalne stranke Lloyd George važen govor o razorožitveni konferenci. Lloyd George je dejal, da morajo izginiti med strankami glede na konferenco vse razlike in da jih morajo vsi Angleži želeti popoln uspeh. Čeprav nima angleška vlada za seboj večine, jo je treba smatrati v sedanjem zgodovinskem trenutku za narodno vlado in ji nuditi vso pomoč, da privede pomorsko razorožitveno konferenco do popolnega uspeha.

London, 21. januarja. Večerje, ki jo je priredila snoč angleška vlada na čast delegatom pomorske razorožitvene konference, se je udeležilo 450 povabljenih oseb. Na desni strani ministrskega predsednika je sedel francoski ministrski predsednik Tardieu, na levih strani pa ameriški državni tajnik Stimson. Macdonald je pozval v svojem govoru delegate, naj bodo strpljivi in store vse, da konferenca popolnoma uspe. Nato se je spominjal Macdonald koristnega dela francoskega ministrskega predsednika Tardieuja v mednarodni politiki, ki je s svojo energijo veliko pripomogel k rešitvi marsikaterga težavnega mednarodnega vprašanja, ter omenil tudi francoskega zunanjega ministra Brianda kot starostno mednarodnih konferenc. Nadalje je hvalil velike državniške zmožnosti italijanskega zunanjega ministra Grandija, ki je posebno v finančnih vprašanjih imel izredne uspehe, in se končno spomnil tudi ameriškega državnega tajnika Stimsona ter vodje japonske delegacije Vakatsuksija, ki sta veliko priromogla, da je prišlo do pomorske razorožitvene konference v Londonu.

Najugovor je odgovoril Stimson, ki je izrazil željo, naj bi vsi delegati z dobro voljo prispevali po svojih najbolj-

ih močeh k pravilni rešitvi težavnega razorožitvenega problema, ki se naj reši tako, da bo vsakemu narodu prepričena njegova obramba v zadostni meri, vendar pa tako, da ne bo zbujala nezaupanja pri drugih.

Na včerajnjih razgovorih med posameznimi delegacijami je bilo sklenjeno, da bo predsedoval razorožitveni konferenci ministrski predsednik Macdonald. Po današnji svečani otvoritvi bo konferenca odgodena do četrtega, ko se bo pričela razprava o posameznih točkah dnevnega reda. Jutrišnji dan bo posvečen razgovorom med posameznimi delegacijami, da se medsebojno obveste o svojem stalnici glede posameznih glavnih problemov.

Uspel polet angleške zračne ladje

London, 21. jan. AA. Danes je napravil velezrakovlop R 100 ponoven poizkusni polet. Zrakovlop je zapustil stolp za pristajanje v Cardingtonu mačo po deveti uri in je bil uro poznej nad Londonom. Nizki oblaki so v poletku zavrali zrakovlop, ki je letel približno s 50 milijami hitrosti na uro. V pogonu so bili trije motorji in zrakovlop je dol u višini 2000 čevljev. Potem ko je obzrožil mesto, je izginil za nekaj časa, nakar se je vrnil in letel mnogo niže.

Zrakovlop je večkrat preletel reko Temso, ob kateri je veličastni prizor opazovalo na tisoče občinstva.

Nova sokolska društva

Korivnica, 21. januarja. V tukaj njenem sreču se opaža zelo intenziven sokolski pokret. Popolnoma na novo so bila osnovana društva Sokola kraljevine Jugoslavije v Novem Gradu Podravskem, v Ždali ter v Goli.

Zakon o javnih beležnikih

Beograd, 21. januarja. Kakor poročajo tukajšnji listi, je v ministrstvu pravde izdelan načrt zakona o javnih beležnikih. Ustanova notarjev, ki doseči v Srbiji ni obstala, se uvaja splošno za vso državo po sistem, ki je bil doseči v veljavi v Sloveniji. V vsakem rezetu bo v bodoče najmanj po en notar, v mestih z nad 30 000 prebivalci po dva, za vsakih nadaljnih 30 000 prebivalcev pa po en notar več. Mesta Beograd, Zagreb in Ljubljana bodo posebej upoštevana ter bo Ljubljana obdržala dosevanje število šestih notarjev.

Nova portugalska vlada

Lisbona, 21. januarja. AA. Novo sestavljena portugalska vlada je takole razporejena: predsednik ministrskega sveta general Oliveira, nečlane ministrstva polkovnik Lopes Matius, finance dr. Salazare, justični ministrstvo dr. Fonseca, vojska polkovnik Azeriar, zunanje ministrstvo komandan Branco, trgovina in industrija dr. Guimaraes, kolonije dr. Salazar, mornariško ministrstvo (interim) komandan Correia.

Demisija španskega fin. ministra

Madrid, 21. januarja. AA. Poučeni krog potrjujejo, da bo minister financ podal ostavko. Kot naslednik ministra financ se imenuje sedanji minister kolonij grof Tes Andras.

Povratek ameriškega poslanika

Beograd, 21. januarja. Poslanik severoameriških Zedinjenih držav gosp. Prince se je s svojo sopromo po enomesni odstopnosti v Ameriki vrnil v Beograd. Poslanik Prince je izkoristil svojo odstopnost za posebni predsednik Zedinjenih držav Hooverja in državnega tajnika Stimsona. Udeležil se je tudi manifestacije prijateljkih odnosov med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo, ki je bila prirejena na sestanku v univerzitetu Columbia in ki je prireščoval tudi način načina Washingtona dr. Leonid Pitamic. O priliku svojega potovanja skozi Parizo je poslanik Prince konferiral tudi z novim poslanikom Zedinjenih držav v Franciji grofom Tes Andrasom.

Upokojitve v carinski službi

Beograd, 21. januarja. Današnje »Službeno Novine« objavljajo ukaz, s katerim so vpojeni pomočniki generalnega direktorja carin Tihomir Veljković, upravnik carinarske v Ljubljani Janko Trost in carinski inspektor v Ljubljani Jakob Rureli.

Najstarejši Bosanc umrl

Beograd, 21. januarja. Iz Sarajeva poročajo, da je tamkaj umrl najstarejši človek orankar Nikola Božić, star 110 let.

Dom narodnega zdravja v Subotici

Subotica, 21. januarja. Ministrstvo za socijalno politiko in narodno zdravje je odredilo, da se ima v najkrajšem času prirejeti grajenje doma narodnega zdravja, za katerega je država vložila 600.000 Din. dočim ima ostali potreben denar dati mestna občina. Dom narodnega zdravja bo zgrajen na mestu, kjer se danes nahaja državna ambulanca.

Aretacija zaradi zvodništva

Osijek, 21. januarja. Počinjajo je tukaj aretacije natakarico Gospovo Iliević iz Bračevra pri Djakovu, usluženo v nevi gostilni v Skoplju, ker je nagovarjala neka dekle, naj gredo v Skoplje in službo kot pevke. Stiri dekle, ki jih je Iliević že prej odprela v Skoplje, so bile seveda zapolnene v popolnoma druge svrhe. Ilievića je bila izročena sodišču zaradi zvodništva ter bo sočena na novem kazenskem zakonu, ki ima za to zelo ostre kazni.

Uspeh Male antante v Haagu

Na reparacijski konferenci v Haagu je bil dosečen popoln sporazum — Ureditev vzhodnih reparacij — Zadovoljstvo v Avstriji

Haag, 21. januarja. Haaška konferenca se je končala s popolnim uspehom. Po dolgotrajnih pogajanjih se je končno na splošen pristop vdala tudi Madžarska, tako, da je reparacijska konferenca razširila vse vprašanja in na vsej črti likvidirala reparacijsko vprašanje, ki je dosegla zgodilo. Z likvidacijo vprašanja se je dosegla mednarodno ozračje v tvořivo bogat vir mednarodnih konfliktov. Da se je konferenca tako ugodno končala, se je predvsem zahvaliti sporazumu in Nemčiji. Po tem dogodku je bilo jasno, da se bo moralno v najkrajšem času rešiti tudi vprašanje vzhodnih reparacij, kar se je v resnicu tudi zgodilo. Z likvidacijo vprašanja se je dosegla stopa Evropa v dobo nepriljubljenosti v mirne gospodarske obnove. Njeno stališče je posebno olačeno do Amerike in Evrope, da se problemi vzhodnih reparacij ne more ločiti od problema nemških reparacij. Rezultat konferenca glede na vzhodne reparacije je, da se stališče potrdil. Posebej pa je treba še naglašati, da gre v tem primeru za celo prostovoljen pristanek vseh prizadetih držav, zakaj, čeprav so bila pogajanja zelo težavna, in včasih tudi zelo viharna, je bilo vendarle vsaki posamezni državi na prostodano, da sporazum sprejme ali pa ga odklopi. To dejstvo obeležuje mirno likvidacijo vojne in daje sklepom haške konference še prav poseben značaj.

Z Bolgarijo je bil dosečen sporazum, na podlagi katerega so se Francija, Anglia in Italija odrekle povračila okupacijskih stroškov v Bolgariji, ki se je v zameno zavezala, da bo plačala 36 anuitet po 11 milijonov frankov v zlatu. Podpis končnega protokola, ki je zelo obsežen, se je vršil na kar najbolj svečan način.

Razen delegatov, ki so odpotovali na pomorsko razorožitveno konferenco v London, in madžarskega ministrskega predsednika Bethlena, so bili prisotni pri podpisu vsi delegati. Prvi je podpisal protokol z zlatim pereskom angleški zakladni minister Snowden, ki je v imenu vseh delegacij izrazil svoje veselje nad velikim uspehom konferenca, ki je srečno rešila zamotano reparacijsko vprašanje in pripomogla k tesnejšemu zbirjanju evropskih narodov. Nadalje je Snowden pozval Loucheuri, naši še nadalje obdrži predsedstvo reparacijskega odbora, ki se sestane prihodnih 14 dni v Parizu. Snowden je zaključil svoj govor z izjavo, da je reparacijska konferenca izbrisala vse razlike med zavezniki in bivšimi sovražniki. Ki bodo odstrelj kot tovarši in prijatelji delali za svetovni mir, in rešila vse finančne probleme minule svetovne vojne. Snowdenov

Zanimanje za naše pridelke v Franciji

Beograd, 21. januarja. AA. Po poročilih ki so jih prejeli naše poljedelske organizacije, je na produktivnem trgu v Bordeauxu v Franciji živahnno zanimanje za pridelke naše države. Pred vsem bi se mogel tam plasirati naš hrastov les, po katerem je v tamošnjih vinorodnih krajih ogromno povraševanje. Zlasti sodarstvo potrebuje velike količine hrastovih desk, veliko zanimanje za hrastov les pa kažejo tudi privatne železnice, ki porabijo letno več milijonov hrastovih pragov. Razen tega bi kupovali v Bordeauxu naše slive, fízol, koruzo ter velike količine motoviza in konopljice in lanu za čevljarske potrebe.

Panika pri pogrebu živega mrtveca

Newyork, 21. jan. Kakor javljajo iz Queretara je prišlo tamkaj pri pogrebu do velike panike. Ko so hoteli krsto položiti v grob, se je ta razbila ter se je pokazalo truplo, ki pa ni bilo mrtvo, ker je bil »pokojnje le navidezno mrtev. Vstal je iz krste ter takoj pobegnil iz pokopališča. Ljudstvo se je polastil velik strah. Množica je pričela begati, pri tem je bilo več oseb ranjenih.

Nov spor med Bolivijo in Paraguayem

Buenos Aires, 21. januarja. Med Bolivijo in Paraguajem je nastal zaradi uprave pokrajine Chaco oster spor. Kakor znano, je lani malo manjkalno, da ni prišlo med Bolivijo in Paraguajem zaradi te zadeve do vojne. Paraguayska vlada trdi, da so bolivijske čete napadle pri Puerto Casadi paraguayske vojake in jih nekaj ubile. Paraguayska vlada je naročila svojemu poslaniku v Washingtonu, naj pri ameriški vladi protestira proti postopanju Bolivije.

Asomption, 21. januarja. AA. Ministrstvo zunanjih zadev poroča, da je 17. januarja oddelek Bolivijske vojske napadel vojko postojanko Paraguaya na otoku Pei. Pri tem spopadu je bil ubit en paraguayski vojnik. Paraguayska posadka je nato razpršila napadalc.

Huda zima v Ameriki

London, 21. jan. Iz Čikaga javljajo, da

je na Srednjem zapadu zaradi hude zime umrlo 21 oseb. Zaradi poplav v Arkansusu je 3000 oseb ostalo brez strehe. Telefonske proge so bile deloma prekinit

Ženinom in nevestam

Predpustne tradicije — Poročni oklice in njihov spregled — Takse — Beg pred zakonom

Ljubljana, 21. januarja.
Stara tradicija je, da imajo na pustni torej, ljubljanski »Sokoli« svojo maskarado in podletni mesarji svoj »bal«, a še starejša je ona, da se v času veselega predpusta ženini in neveste pridno pripravljajo na zakonski stan ter stopajo par za paročni pred cerkevno oltarje.

Mnogi ljubljanci se pa le ne drže teht starih šeg in navad-ter se ne poroče v mrzlem predpustu, v času hriščevih harmonik, študentovskih venčkov ter sumnih veselic, na katerih ljubljancani — tudi po starci tradiciji — zapravljajo denar na žive in mrtve. — Ljubljanci torej, ki se ne drže predpustnih poročnih tradicij — in med temi smo bili voščas tudi mi — skočijo v prelep zakonski stan n. pr. v brstecem maju ali solčnemu poletju, ko cvetče cveto ter tički žvgole. Vsak po svoje!

Ampak pristina ljubljanska korenina, zvesta vzorom in segani svojim prednikov, se poslovi od sainskega stanu vendar le v veseljem predpustu. In tako stopajo v tem času ljubljancani v svoje župne cerkve ter se nekam v zadregi ustavljajo pred glavnimi oltarji: po strogih cerkevnih postavah brhke neveste lepo in ponizno na levici postavnih ženinov. In kateri ljubljanski ženin ni na dan svoje poroke postaven konjenik, kot se spodobi pravemu ljubljancu?

Precej sveta smo videli ter obilo pravilnih in čednih deklet, s prav vsemi sposobnostmi za možitev smo srečali v Širni tujini, deklet, ki bi bile vsak čas pripravljene postati neveste — prosim, pa ne nase, ker smo že poročeni! —, ampak reči moramo: ljubljanska dekleta so pa le ljubljanska dekleta, postavna in brhka, da Širna tujina kar nekam zamagli pred njimi!

Predno pa skleneti ženin in nevesta zakonsko zver, morata po strogih in natančnih postavah, oborožena z vsem potrebnimi osebnimi dokumenti, k svojemu župniku, da se pogovorita z njim glede cerkevih

poročnih oklicev

Ako se pa želite poročiti civilno, jo mahnete kar lepo na ljubljanski rotovž in žemin ima ponavadi s seboj vse nevestine in svoje osebne dokumente.

Kratek je proces v župnišču pred mestnim župnikom glede cerkevih oklicev in prav nič daljši ni na rotovžu v primeru civilnih oklicev.

Pristojna cerkvena oblast izvrši oklice trikrat zapored v eni izmed mestnih župnih cerkva za ženina in posebej za nevesto, katere oklice pa navadno poslušajo le prav stare ženice ali pa mlada dekleta, ki imajo poseben užitek v veselje do takih stvari.

Civilne poročne oklice ljubljanskih župniških kandidatov pa na našem magistratu skrbno najemajo na črno, gosto zamreženo desko, pritrjeno na steno starodavne rotovške veže. Ako pa ta ali oni ljubljanski radovedne pogleda skozi tisto rešetko na temno desko, na kateri navadno vise uradni poročni oklici, se mu vidi, kot bi tako-le v prvih letih zadnje vojne gledal v ljubljanski Sentspeterski kasarni skozi gosto zamreženo okence v temačen vojaški arrest, tako da mine radovednega ljubljancana vsako veselje do nadaljnega čitanja že po prvih besedah uradnega oklica: »Poročiti se namenavata — —». Najbrž tudi zato što nismo opazili postajati starih ženic ali mladih deklet pred to oglasno rotovško desko.

Pred leti, ko smo se ženili mi, smo bili svrženi raz lece, kot narod kratko označuje cerkevne poročne oklice, kar dve nedelji in en praznik zapored, torej trikrat, kot je predpisano že od nekaj in je po strogih tozadevnih postavah v veljavji še dandanes. Primeri se pa temu ali onemu ženini ali nevesti, da jima je rok treh oklicem tednov predol.

V takih primerih morajo zakonski kandidati predložiti našemu magistratu — kot občupravne oblasti prve stopnje — pismeno pršnjo.

za spregled poročnih oklicev

katero prošlo spiše običajno pristojni župni urad, kompetenten za poročne oklice; pri rimokatoličkih mora biti prošnja opremljena tudi s tozadevnim privoljenjem ljubljanskega škoškega ordinarijata.

V tej prošnji je navesti vse osebne podatke ženina in neveste: imeni, rojstna datum in kraja, poklica in bivališči zakonskih kandidatov; tudi mora biti iz prošnje razvidno, za spregled kolikoli poročnih oklicev ženin in neveste splošno prsita.

V zelo nujnih primerih

posebno v primeru bližnje smrtnje nevarnosti, more nameč magistrat — na tozadevnu pismeno pršnjo seveda — spregledati tudi vse tri, bodisi cerkvene ali civilne poročne oklice; v tem primeru pa morata zaročenca

potrditi s prisego

da jima ni znani noben nujen zakon na sprotni zadržek.

Ako položita zaročenca omenjeno prisego, se spregledajo vsi trije poročni oklici tudi tedaj, kadar se hočeta poročiti osebi, o katerih se domneva, da sta medsebojno že poročeni. V takem primeru sme pristojni župni urad zaprositi za spregled oklicev, in sicer ne da bi naznani imeni strank, pri občupravnem oblasti druge stopnje, torej pri nas pri banski upravi dravske banovine.

Spregled cerkevih ali civilnih poročnih oklicev pa more podeliti na magistrat — kot občupravna oblast prve stopnje — le v Ljubljani bivajočim osebam in pa onim, ki v župnem okolišu izven Ljubljane, v

katerem naj se zakon sklene, še ne stanujejo polnih šest tednov, a so pred to dobo bivali nad šest tednov v Ljubljani, zaradi česar bi bilo opraviti poročne oklice tudi takrat.

Za primer, da zaročenca v šestih mesecih po zadnjem poročnem oklicu zakona ne skleneta, se morajo le-ti oklice ponoviti, aka se hočeta sploh poročiti.

Za spregled poročnih oklicev pa predpisuje naš taksnii zakon seveda tudi tozadevne

posebne takse

Kdor prosi za tak spregled, mora brez vsake izjeme — predložiti našemu magistratu 5 dinarski kolek, katerega prilepi poslušoči uradnik v tozadevno uradno

čas. Taksas za spregled poročnih oklicev sa- ma se pa ravna po višini predpisane letnega neposrednega davka.

Ako biva v Ljubljani samo ženin ali samo nevesta, zaračuna magistrat gorenje državno takso po višini neposrednega davka, ki je predpisani ženinu ali nevesti; ako pa bivata v Ljubljani oba, se zaračuna ta taksas po višini letnih neposrednih davkov onega, ki plačuje više davke.

Pod neposredne davke

Štejemo v Jugoslaviji po našem poseb. zak. o neposred. davkih — vse davke na dohodek od zemljišč (zemljarja), dalje davke na dohodek od zgradb (zgradarina), na dohodek od podjetij, obratov in samostalnih poklicev (prirodnina), na rente (rentnina), na dobiček podjetij, zavezanih javnemu po- laganjem računov (držbeni davek), in končno na najnovejši davek, to je na dohodek od nesamostalnega dela in poklica, tako zvani uslužbeni davek, kateri davek plačuje v naši državi dandanes skoraj vsakdo.

Tako predstava »Zločina in kazni« v celoti ni bila popolna in vzgledna. Dramatizacija tako eminentno psihološkega romana, ki ga polajto po veliki večini le razmišljaj in opisi čustev, je dokaj revna zunanje akcije ter se vrste dolgi dialogi, ki bi jih moral razumeti dobesedno, ako naj imamo resničen užitek. Take je umiljivo, da rusčine nevesče naše občinstvo ni prišlo povsem na svoj račun. Mestoma se mu je godilo kakor pri filmski predstavi, — oklepalo se je le zunanjosti.

Na nesrečo so nekateri glavni akterji še prehlajeni, zato so bili včak napenjanju glasilk nerazločni in so svoje glasove težko včak nekoliko modulirali.

To so same negativne strani predstave. In vendar je bilo tudi mnogo pozitivnih. G. Hmara, ki je igral Rodiona Raskolnikova, je umetnik nadpovprečne mere, silen v podajanju duševnega trpljenja, vročega temperamenta in bogatstva v izraznih sredstvih. Kako pretresljivo realistično je igral obup, ki mu, igra po vsem mišičevju obraza, ohromila jezik, ustavlja soplijenje, kako resnično je predstavil borbo lastne volje s silnješčo vestjo, vzpenjal se v tristem klijuboovanju in klonec v spoznaju svoje krvide, — to je bila umetniška kreativa, ki je vredna svetovnega ugleda hudožvenikov. Prizor takoj pred ubojem, potem z zdravnikom in prijateljem, oba prizora s Parfirijem, materjo, Sonjo in končno na policij, kjer prizna prostovoljno svoj zločin, so bili velika čista umetnost. G. Hmara je željalo možni uspeh in neomejeno priznanje.

S posebno radostjo smo sprejeli zopet g. Pavlova. Že pred leti smo sledili v filmu njegovega Portirija, kolosalno kreacijo, ki nam ostane nezopalna. Snoči smo ga tudi slišali v tej ulogi. Vsi njegovi prizori s Hmaro so bili višek predstave; njegova igra, mimika in porazno intenzivno govorjenje v 2. glavnem prizoru pa so nam gledališki dogodek, kakršnih smo videli malo.

G. V. Grečova kot mati se je zopet izkazala umetnico in je bilo zlasti slovo od sinja Radiona globoko učinkovito. Izvrstno igralko smo spoznali v g. E. Koršakovovi, ki je predstavljala požrtvovalno in moralno visoko stojede Sonjo. Njen prizor z morilem, ki ji prizna svoj zločin in ga ona pozivlja, naj sprejme nase kaznen, da ei reši dušo, je bil izredno pretresljiv in igran čudovito prisreno.

Izmed ostalih so se omeniti: g. Bogdanov in kot dijak Razumihin, gd. Levica in Alona, gd. Tokarska in Lujza in g. Zelieki in Totič.

Občinstvo je prijeval gostom pristrene ovacije in jih je po predstavi v viharni poslokanje poklicalo opetovano na rampon. Predstava je ostavila najgloblj vltisk. Gledeš je bilo nabitlo polno ter so morali postaviti še nekaj stolov v parterju. Fr. G.

Taksa 250 Din in še petdinarski kolek posebej, kateri državni taksi plača danes za spregled poročnih oklicev v Ljubljani skoraj, sta sicer za to reč na prvi pogled res nekaj previški. No, če se pa človek par tednov preje otrese samoglaske stanu, se pa koncem konca to vseeno nekako izplača! Posebno se zato, ker obravnavajo rotovški gospodje — kakot nam je znano — te vrste prošnje brez izjeme kot silno nujne, tako da prejmejo prisilci v prisilki željni spregled takoj, seveda, aka je vse v redu.

Med našim narodom splošno znana prislovica veli, da »kdor je zunaj zakona, sili notri, kdor je notri, sili pa ven«. Odkrito moramo reči, da bo prvi del te pristno naše prislovice nekam resničen in bo pri vsečini ostal najbrž zmrzal v veljavji.

Manjšina se pa smisla prvega dela te zavrite prislovice nekako previdno izogibljije, ali se pa otreza zakona na način, kot se ga je otrezel oni pošteno nasekani možakar, ki je nekoga meglenega popoldne v lanskem predpostu razsajal na cesti nekje v mestni okolici ter kričal nad mladim dečkom, da v farovž za noben denar ne gre, v cerkev k poroki pa splečne. Nekako petleten fantek je pa vlekel »okajenca« za široke žametaste hlace in, hoteč ga pomiriti, venomer ponavljal: »Ata, ata, ne kriči tako, boš zobe pojedel!«

Ko fantkove oprezone prošnje očividno le niso niti zaledje, je — ne bodi len spustil dečeve rjave hlace ter se je oklepil desnice zbegnega dečketa, rekoč: »Mama, mama, nč ne jokaj, naj paata zopek zobe pojedel!«

Spregled cerkevih ali civilnih poročnih oklicev pa more podeliti na magistrat — kot občupravna oblast prve stopnje — le v Ljubljani bivajočim osebam in pa onim, ki v župnem okolišu izven Ljubljane, v

In okjeni možakar ju je kričaje kratko spol domov, sam se je pa med robanjem opotekajoč pognal skozi široka vrata bližnje gostilne. —

Glede drugega dela navedene prislovice, da kdor je v zakonu, sili ven, — pa ženini in neveste, le lepo pomirjeni bodite: ne vsi, prav zares, ne vsi —

Sicer pa, kot smo že spozetka dejali: Vsak po svoje!

Hudožstveniki v Ljubljani

Zločin in kazen

Praška skupina moskovskega Hudožstvenega teatra je dvakrat z vodo razredčeno vino Stanislavskega. Ostala sta etiketa ne renomé, a malo se je obrnilo nekaj nekaj bukéja. Večina najodličnejših umetnikov ob teh spolov iz prve družbe Hudožstvenikov se je ali vrnila v domovino ali občela drugje, okoli voditelja današnje praske skupine, bivšega režisera Moskovskega umetniškega gledališča in uglednega filmskega igralca G. Hmara ter njegovih dveh najmožnejših tovarišev, čudovitega mojstra igralca P. Pavlova in odične V. Grečove, so razen dveh, treh prav dobrih igralcev v igralci (Korsakove, Tokarske, Dubravine, Bogdanova) zbrani le še manjši talenti in začetniki.

Tako se v predstavi po Hmari v 10 slikah dramatiziranega romana »Zločin in kazen« ne uveljavlja več glavno načelo Stanislavskega: vse vloge so enako važne in morajo biti podajane po enako možnih osebnostih — nego nosijo vse dejanje ter zavzemajo vse zanimanje le trije, štiri igralci, ves ostalo pa le zadovoljuje, deloma celo moti.

Tako predstava »Zločina in kazni« v celoti ni bila popolna in vzgledna. Dramatizacija tako eminentno psihološkega romana, ki ga polajto po veliki večini le razmišljaj in opisi čustev, je dokaj revna zunanje akcije ter se vrste dolgi dialogi, ki bi jih moral razumeti dobesedno, ako naj imamo resničen užitek. Take je umiljivo, da rusčine nevesče naše občinstvo ni prišlo povsem na svoj račun. Mestoma se mu je godilo kakor pri filmski predstavi, — oklepalo se je le zunanjosti.

Na nesrečo so nekateri glavni akterji še prehlajeni, zato so bili včak napenjanju glasilk nerazločni in so svoje glasove težko včak nekoliko modulirali.

To so same negativne strani predstave. In vendar je bilo tudi mnogo pozitivnih. G. Hmara, ki je igral Rodiona Raskolnikova, je umetnik nadpovprečne mere, silen v podajanju duševnega trpljenja, vročega temperamenta in bogatstva v izraznih sredstvih. Kako pretresljivo realistično je igral obup, ki mu, igra po vsem mišičevju obraza, ohromila jezik, ustavlja soplijenje, kako resnično je predstavil borbo lastne volje s silnješčo vestjo, vzpenjal se v tristem klijuboovanju in klonec v spoznaju svoje krvide, — to je bila umetniška kreativa, ki je vredna svetovnega ugleda hudožvenikov. Prizor takoj pred ubojem, potem z zdravnikom in prijateljem, oba prizora s Parfirijem, materjo, Sonjo in končno na policij, kjer prizna prostovoljno svoj zločin, so bili velika čista umetnost. G. Hmara je željalo možni uspeh in neomejeno priznanje.

S posebno radostjo smo sprejeli zopet g. Pavlova. Že pred leti smo sledili v filmu njegovega Portirija, kolosalno kreacijo, ki nam ostane nezopalna. Snoči smo ga tudi slišali v tej ulogi. Vsi njegovi prizori s Hmaro so bili višek predstave; njegova igra, mimika in porazno intenzivno govorjenje v 2. glavnem prizoru pa so nam gledališki dogodek, kakršnih smo videli malo.

G. V. Grečova kot mati se je zopet izkazala umetnico in je bilo zlasti slovo od sinja Radiona globoko učinkovito. Izvrstno igralko smo spoznali v g. E. Koršakovovi, ki je predstavljala požrtvovalno in moralno visoko stojede Sonjo. Njen prizor z morilem, ki ji prizna svoj zločin in ga ona pozivlja, naj sprejme nase kaznen, da ei reši dušo, je bil izredno pretresljiv in igran čudovito prisreno.

Izmed ostalih so se omeniti: g. Bogdanov in kot dijak Razumihin, gd. Levica in Alona, gd. Tokarska in Lujza in g. Zelieki in Totič.

Občinstvo je prijeval gostom pristrene ovacije in jih je po predstavi v viharni poslokanje poklicalo opetovano na rampon. Predstava je ostavila najgloblj vltisk. Gledeš je bilo nabitlo polno ter so morali postaviti še nekaj stolov v parterju. Ljubljana

